

tember 1994. Det er imidlertid ikke alle VVM-pligtige anlæg, der er omfattet af disse bestemmelser, og det foreslås derfor i stk. 3, at der tilvejebringes en generel hjemmel til, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at de pågældende anlæg ikke må påbegyndes uden amtsrådets eller (i København og Frederiksberg) Københavns Kommunalbestyrelses eller Frederiksberg Kommunalbestyrelses tilladelse. Bemyndigelsen vil blive benyttet med hensyn til de VVM-pligtige anlæg, der ikke er omfattet af reglerne i de nævnte bekendtgørelser om miljøgodkendelse m.v. Det er navnlig vejanlæg, elledninger og andre infrastrukturenanlæg samt feriehoteller og detailhandelscentre. Hertil kommer nogle sager om større husdyrhold, som må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt og derfor er VVM-pligtige, i det omfang disse sager ikke bliver omfattet af en kommende ændring af reglerne om miljøgodkendelse som følge af implementeringen af IPPC direktivet ( 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening).

I stk. 2 foreslås en bestemmelse om, at amtsrådet har pligt til at tilvejebringe et forslag til regionplantillæg, hvis det anlæg, der ønskes placeret, i øvrigt er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen. Er det ikke det, kan amtsrådet nægte at medvirke. Spørgsmålet om, hvorvidt anlægget er i overensstemmelse med retningslinierne i regionplanen, er et retligt spørgsmål, der kan påklages til Naturklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede pligt til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg og derefter at fremme sagen mest muligt betyder ikke, at amtsrådet er forpligtet til at vedtage et regionplantillæg, der muliggør etableringen af anlægget. Hvis behandlingen af planforslaget medfører, at amtsrådet må vurdere, at etableringen af anlægget er planlægningsmæssigt eller miljømæssigt uforvarsligt, kan amtsrådet undlade at vedtage forslaget endeligt. Amtsrådets vurdering heraf kan ikke påklages, idet det kun er retlige spørgsmål i forbindelse med beslutningen, der kan påklages til Naturklagenævnet, jf. oven for.

For så vidt angår de tilladelser til påbegyndelse af et VVM-pligtigt anlæg, der i nogle af sagerne skal meddeles efter de regler, som miljø- og energiministeren fastsætter med hjemmel i den foreslåede § 6 c, stk. 3 foreslås en ændring af klagebestemmelserne i § 58, stk. 1, således at disse tilladelser bliver omfattet af fuld klageadgang, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Pligten til at tilvejebringe et forslag til et regionplantillæg gælder efter forslaget ikke, hvis en nødvendig landzonetilladelse ikke kan opnås. Det betyder, at amtsrådet kan meddele afslag på en ansøgning om

landzonetilladelse uden forudgående VVM-vurdering. Afslaget kan efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 1, påklages til Naturklagenævnet. Stadfæster nævnet afslaget, er sagen administrativt afgjort. Finder nævnet imidlertid, at afslaget ikke er tilstrækkelig begrundet, kan nævnet hjemvise sagen til amtsrådet, der herefter må behandle ansøgningen efter VVM-reglerne.

Til nr. 4

Forslaget er en konsekvens af ændringen af den kommunale styrelseslov pr. 1. januar 1998.

Til nr. 6

Afgørelser om, at et anlæg skal VVM-vurderes, vil i de fleste tilfælde blive offentliggjort, fordi amtet efter de gældende regler i planloven skal indkalde ideer og forslag til planlægningsarbejdet. I København og Frederiksberg, hvor kommuneplanen er regionplan, kan kommunen i nogle tilfælde undlade at indkalde ideer og forslag forud for udarbejdelsen af et kommuneplantillæg med VVM-vurdering. I disse tilfælde vil kommunen efter de nye regler skulle offentliggøre afgørelsen om, at der skal foretages en VVM-vurdering af et anlæg.

Afgørelser om, at et anlæg efter en vurdering af nærmere fastsatte kriterier (screening) ikke skal VVM-vurderes, skal efter de gældende regler ikke offentliggøres, men ansøgeren kan være interesseret i offentliggørelsen, fordi klagefristen for en klage til Naturklagenævnet beregnes fra en offentliggørelse og ellers fra det tidspunkt, hvor klageren bliver bekendt med afgørelsen. Ministeriet har derfor i vejledningen om planloven tilkendegivet, at amterne bør være imødekommende overfor en bygherre, hvis denne ønsker at betale offentliggørelsen af afgørelsen med en klagevejledning.

Afslag på en ansøgning eller beslutning om, at et planforslag ikke vedtages endeligt, skal efter de gældende regler i planloven heller ikke offentliggøres. Det samme gælder regionplanmyndighedens beslutning om ikke at vedtage et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg.

Efter det ændrede direktiv om VVM er det et krav, at offentligheden informeres om de nævnte afgørelser, og det er derfor nødvendigt at supplere planlovens bestemmelser om offentliggørelse.

Det foreslås derfor, at miljø- og energiministeren bemyndiges til at fastsætte regler om offentliggørelse af amternes og kommunernes afgørelser om, at et anlæg er eller ikke er VVM-pligtigt, og beslutninger om, at et forslag til regionplanretningslinier for et VVM-pligtigt anlæg ikke vedtages, eller at et offentliggjort